

Gæstgiveri, men det er ikke det samme som at løse Næringsadkomst for fremtidig at drive Gæstgiveri. Altsaa disse Tilfælde omfatte ikke det, at vedkommende inden Lovens Forelæggelse har indgivet Begæring om saadan Næringsadkomst, men først faar sin Næringsadkomst, efter at Forslaget er vedtaget.

Sigvald Olsen: Den ærede Indenrigsminister sagde, at det var en Misforstaaelse, at dette Forslag gik Beværterstandens Interesser for nær. Paa en vis Maade har den ærede Minister Ret. Man kan sige, at det monopoliserer Beværternæringen for dem, der i Øjeblikket have Borgerskab, men set fra en anden Side gaar det virkelig Beværterstandens Interesser for nær, for det er saaledes, at en Del næringsdrivende baade i den ene og den anden Branche og ikke mindst i Beværterbranchen, hvor Arbejdet baade for Hustruens og Mandens Vedkommende godt kan opslide dem, mener, at det var heldigt at trække sig tilbage, naar de kunne faa solgt Forretningen, men ved dette Forslag ere de bundne til at blive ved saa længe som muligt; for de fleste ville ikke købe en Forretning, naar der ikke kan faas Borgerskab paa rimelige Vilkaar.

Til en anden Oplysning, som den ærede Minister kom med i Anledning af det af min Partifælle fra Aalborg berørte Forhold, skal jeg sige: Det forbavser mig at høre den Fortolkning, som den ærede Minister gjorde gældende, idet han sagde, at der er ingen, der forbyder vedkommende at løse Gæstgiverborgerskab og saa dertil faa et andet Borgerskab, der er ledigt for Tiden. Efter Motiverne til Loven og ligeledes efter, hvad der er udtalt i Dag af Medlemmer af Ædruelighedskommissionen, skulde Formaalet for Lovforslaget jo være at indskrænke Beværternes Antal og fremme Ædrueligheden. Naar man nu imidlertid kan køre saadan i Ring med Borgerskaberne, som den ærede Minister oplyste, forstaar jeg ikke, hvad man opnaar ved Lovforslaget. Man kan altsaa løse et Gæstgiverborgerskab og drive det og dernæst ogsaa løse et Beværterborgerskab for at være jevnstillet med de andre. Det synes mig i høj Grad uforklarligt.

Kvist: Det, der foranlediger mig til at tage Ordet, er en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Han

sagde, at det var udtalt af flere Medlemmer af Ædruelighedskommissionen, at Formaalet med Forslaget var at fremme Ædrueligheden og indskrænke Beværternes Antal. Saadanne Udtalelser har jeg hørt gentagne Gange her i Tinget i Dag, men ikke fra Medlemmer af Ædruelighedskommissionen. Tværtimod, vi have protesteret imod det.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

N. C. Christensen: Jeg foreslaar, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Nielsen-Grøn: Jeg mener, at dette Forslag er saa enkelt, at vi let kunne stille Ændringsforslag dertil, hvis det ønskes. Det er derfor ingen Nytte til at spille Tiden med Nedsættelse af et Udvalg. Jeg fraraader derfor Nedsættelsen af Udvalg.

Zahle: Ganske vist er dette Forslag ikke meget omfattende, men der opstod dog her til sidst en Uenighed mellem Ministeren og mig om Forstaaelsen af visse Bestemmelser i nærværende Lovforslag, som efter min Mening hurtigt og let kan klares under Udvalgsbehandling, og da vi formodentlig skulle blive inde adskillige Dage endnu, eftersom der er store og vigtige Sager, som langt fra ere tilendebragte, ser jeg ikke rettere, end at en kort Udvalgsbehandling kan finde Sted, og jeg skal derfor tillade mig at støtte Forslaget om, at dette Forslag henvises til et Udvalg, men jeg vil tillige udtale Ønsket om, at dette ikke foranlediger mere, end at Forslaget bliver underkastet en Behandling paa et Par Dage, og at dets endelige Vedtagelse maa finde Sted i indeværende Rigsdagssamling.

Da ikke flere ønskede Ordet om det stillede Forslag, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer

forkastedes med 37 Stemmer mod 22.